

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobkyně:

X, narozena X
státní příslušnost X
bytem X
zastoupena advokátem Mgr. Vratislavem Polkou
sídlem Vinohradská 22, Praha 2

proti

žalované:

Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 4. 2021, č. j. X

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla jako opožděné odvolání žalobkyně proti usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „ministerstvo“) ze dne 14. 1. 2021, č. j. X, jímž bylo podle § 169r odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zastaveno správní řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty.
2. Ve věci nebylo sporu, že žalobkyně měla na území České republiky udělenou zaměstnaneckou kartu s platností od 1. 12. 2018 do 30. 11. 2020. Dne 7. 12. 2020 podala žalobkyně osobně žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. Z úředního záznamu ze dne 14. 12. 2020 vyplynulo, že se žalobkyně dne 7. 12. 2020 dostavila na Oddělení pobytu cizinců Liberecký kraj k podání žádosti o prodloužení platnosti pobytu ve formě zaměstnanecké karty. Byla upozorněna na pozdní podání žádosti, neboť platnost zaměstnanecké karty skončila již dne 30. 11. 2020, kdy měla žalobkyně o prodloužení platnosti nejpozději požádat. Žalobkyně podala dne 7. 12. 2020 písemné vyjádření k důvodům pro pozdní podání žádosti. Uvedla, že byla objednána dne 23. 11. 2020, ale termín byl zrušen. Nový termín se jí podařilo získat na 7. 12. 2020, dříve nebylo místo, proto žalobkyně žádala o prominutí pozdního podání žádosti.
3. Usnesením ze dne 14. 1. 2021 bylo řízení o žádosti žalobkyně ze dne 7. 12. 2020 zastaveno. Ministerstvo dospělo k závěru, že byly splněny podmínky pro zastavení řízení o žádosti dle § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobkyně žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podala v době, kdy k tomu není oprávněna. Ministerstvo odkázalo na § 47 odst. 1 ve spojení s § 42g odst. 1 uvedeného zákona, z nichž vyplývá, že požádat o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty je třeba v době platnosti zaměstnanecké karty. Ministerstvo připustilo, že žalobkyni byl zrušen objednaný termín k podání žádosti dne 23. 11. 2020, ovšem žalobkyně dostala SMS a byla rozesílána emailová zpráva o uzavření oddělení pro veřejnost z důvodu karanténních opatření nařízených v souvislosti s pandemií nemoci Covid-19. Ministerstvo dále uvedlo, jakým způsobem mohla žalobkyně včas o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty v dané situaci požádat, upozornilo na její minimální schopnost pochopit český text a komunikovat v českém jazyce, což zapříčinilo pozdní podání žádosti. Tuto skutečnost nelze považovat za důvod na vůli žalobkyně nezávislý ve smyslu § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, pozdní podání žádosti si tedy žalobkyně zapříčinila sama.
4. Usnesení bylo žalobkyni doručeno dne 21. 1. 2021. Dne 11. 2. 2021 si žalobkyně podala odvolání. Odvolání žalovaná zamítla podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, jako opožděné, neboť poslední den lhůty k podání odvolání připadl na 5. 2. 2021. Prvostupňové usnesení tak nabylo právní moci dne 6. 2. 2021. Současně žalovaná konstatovala, že se obsahem odvolání meritorně nezabývala. Žalovaná dále odkázala na závěry rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2012, sp. zn. 11 Ca 334/2009, a

uvedla, že neshledala důvody pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení, ani pro vydání nového rozhodnutí.

II. Žaloba

5. Ve včasné žalobě žalobkyně namítala, že se na nejbližší možný termín k podání žádosti, tj. na 7. 12. 2020 objednala poté, co přechází termín dne 23. 11. 2020 byl ze strany ministerstva zrušen prostřednictvím SMS v českém jazyce. Zprávu žalobkyně nepochopila, poučení si vyložila nesprávným způsobem tak, že situaci může řešit až do ledna 2021. Bránila se tím, že jednala aktivně s cílem požádat včas a řádně o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. Ministerstvo nemělo podle žalobkyně řízení zastavit, neboť takový postup je v rozporu s principy demokratického právního řádu a nepřiměřeně dopadá na právo na respektování rodinného a soukromého života žalobkyně a celé její rodiny. Ačkoli není vždy nutno zkoumat otázku přiměřenosti v případě usnesení o zastavení řízení, v případě žalobkyně tak ministerstvo činit zjevně mělo s ohledem na velmi intenzivní rodinné vazby na území, kde žije manžel a 3 nezletilé dcery žalobkyně.
6. Veškeré okolnosti případu nasvědčují tomu, že mělo být vyhověno žádosti o prominutí zmeškání úkonu a pozdní podání žádosti. Žalobkyně uvedla, že při podání žádosti byla dotázána na důvody pozdního podání, které uvedla ve vyjádření. Zjevně tak iniciovala žádost o prominutí zmeškání úkonu, o této však nebylo vůbec rozhodováno. Napadené usnesení o zastavení řízení tak bylo vydáno v rozporu se zákonem.
7. S obecným odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu žalobkyně tvrdila, že v případě, kdy je zjevné, že prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem a bylo jím závažným způsobem zasaženo do jejích subjektivních práv, měla žalovaná i pozdě podané odvolání v rámci přezkumného řízení přezkoumat co do skutkových a právních zjištění. Pokud tak žalovaná nepostupovala a celou věc odbyla obecným odkazem, je napadené rozhodnutí nezákonné a nepřezkoumatelné.
8. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhovala, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalované a žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalované

9. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná odkázala na napadené rozhodnutí, v němž je skutkový stav a průběh správního řízení dostatečně uveden.
10. K námitkám týkajícím se pozdního podání žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty žalovaná uvedla, že postupovala v souladu s § 92 odst. 1 správního řádu, kdy smyslem tohoto ustanovení není, aby jako odvolací orgán, pokud odvolání zamítá pro opožděnost, ve svém rozhodnutí podrobně zkoumala každou dílčí námitku a odůvodňovala, proč neshledala důvody pro zahájení přezkumného řízení, obnovu řízení, nebo vydání nového rozhodnutí. Opačný závěr by vedl k meritornímu posouzení jakéhokoli, i opožděně podaného odvolání.
11. Žalovaná navrhovala, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu v době

rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

13. Předmětem soudního přezkumu bylo rozhodnutí žalované, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně pro opožděnost dle § 92 odst. 1 správního řádu.
14. Podle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu *[o]požděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřípustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.*
15. Postupem odvolacího orgánu podle shora cit. ustanovení a obsahem odůvodnění jeho rozhodnutí se již zabývala judikatura krajských soudů i Nejvyššího správního soudu. Městský soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 30. 11. 2012, č. j. 11 Ca 334/2009-32 (citované rozsudky dostupné www.nssoud.cz), v tomto směru uvedl: „*Smyslem a cílem ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu není to, aby správní orgán v každém případě opožděné podané odvolání rozsáhle odůvodňoval, že nebyly zjištěny podmínky pro přezkum rozhodnutí, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Je jisté povinností správních orgánů zabývat se těmito otázkami, postačí však vyjádření o tom, zda byly podmínky pro přezkum (obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí) shledány či nikoliv.*“. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 1. 3. 2013, č. j. 9 As 172/2013-32, rovněž dospěl k závěru, že: „*Nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalované nezpůsobuje skutečnost, že v něm žalovaná blíže neodůvodnila, proč dospěla k vyjádřenému závěru, že nejsou dány předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí.*“. Rozhodnutí, jímž správní orgán zamítl odvolání jako opožděné, soud přezkoumá jen z toho hlediska, zda odvolání bylo podáno včas, či nikoliv a zda nebyl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 8 As 51/2006-112; ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 As 53/2007-111; ze dne 5. 12. 2003, č. j. 5 A 14/2002-112, publ. ve Sb. NSS 287/2004; či ze dne 104. 8. 2020, č. j. 5 Azs 198/2020-38).
16. Veden těmito závěry soud konstatuje, že předmětem soudního přezkumu napadeného rozhodnutí byla pouze a jediné otázka, zda bylo odvolání podáno žalobkyní včas či nikoli. K této zásadní otázce žalobkyně žádné žalobní námitky neuplatnila. Závěru žalované, že odvolání podané dne 5. 5. 2021 bylo podáno opožděně, se žádnými konkrétními skutkovými tvrzeními či právní argumentací nebránila. Soud tedy dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s § 92 odst. 1 správního řádu.
17. Protože soud mohl zkoumat pouze včasnost odvolání, není na místě, aby se zabýval okolnostmi, které se týkaly vlastního podání žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty až dne 7. 12. 2020 a důvody, které k tomu žalobkyni vedly. Uvedené se týká rovněž přiměřenosti dopadů rozhodnutí ministerstva do soukromého a rodinného života žalobkyně a jejích rodinných příslušníků. Ani těmito otázkami se soud zabývat nemohl.
18. Žalobkyně pak s úspěchem nemůže namítat ani nepřezkoumatelnost, resp. nezákonnost rozhodnutí žalované z důvodů, které se týkají možného provedení přezkumného řízení, obnovy řízení či vydání nového rozhodnutí. K této problematice soud odkazuje na závěry citované v bodu 15.

V. Závěr a náklady řízení

19. Z uvedených důvodů soud posoudil žalobu jako nedůvodnou a zamítl ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
20. Ve věci soud rozhodoval, aniž nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s, za presumovaného souhlasu žalobkyně a výslovného souhlasu žalované.
21. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
22. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, ostatní mu ani žádné náklady přesahující běžnou činnost správního orgánu nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 20. červenec 2021.

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu